

Θέμα τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς ἐφαρμοζομένης μεθόδου βραδείας ἀρτοποιήσεως διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας τοιαύτης ἢ ἄλλως καλούμενης ταχείας

Ἡ μέθοδος ταχείας ἀρτοποιήσεως

Ολόκληρος ἡ πρὸς ἀρτοποίησιν ποσότης ἀλεύρου φέρεται εἰς τὸ ζυμωτήριον καὶ μετὰ προσθήκην πιεστῆς ζύμης ἀρτοποιίας εἰς ἀναλογίαν 1—1,5 % τοῦ ἀλεύρου, τοῦ ἀναλογοῦντος ἀλατος καὶ τοῦ ἀναγκαιούντος διὰ τὴν ἀρτομάζαν unctionis θερμοκρασίας 25—30°C (ἀναλόγως τῆς ἔποχῆς, τῆς θερμοκρασίας τοῦ χώρου κ.λ.π.), ἀναμιγνύεται καὶ διμοιγενοποιεῖται διὰ τῆς ἀναδεύσεως ἐν τῷ ζυμωτήριῳ περίπου ἐπὶ 10'

Πλεονεκτήματα τῆς ταχείας μεθόδου

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐν λόγῳ μεθόδου είναι τὰ ἔξις:

1. Διὰ τῆς ἔξ αρχῆς προστιθεμένης μεγάλης ποσότητος ζύμης ἀναπτύσσεται ταχύτατα ἡ ἀλκοολικὴ ζυμωσις παραγομένου ἀφθόνου διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτῆν δὲν λαμβάνει χώραν ἀξιόλογος δευτερογενῆς καλλιέργεια, πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῆς ζύμης, ὡς συμβαίνει μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου εἰς τὴν προζύμην. Δὲν ἔχομεν δηλαδὴ πολλαπλασιασμὸν εἰς βάρος τοῦ ἀλεύρου καὶ ως ἐκ τούτου ἡ φθορὰ τῶν συστατικῶν αὐτοῦ είναι πολὺ περιωρισμένη.

2. Ἡ ἀφθονος ἔκλυσις διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, λόγῳ τῆς ἐπερχομένης ταχείας ζυμώσεως, δημιουργεῖ μεγαλυτέραν διόγκωσιν τῆς ἀρτομάζης καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἄρτου, δστις, οὕτω παρουσιάζει κυψέλωσιν ἀφθονον, μικρόπορον καὶ κανονικήν. Λόγῳ τῆς ταχύτητος τῆς διογκώσεως δὲν καταπονεῖται ἐντὸς τοῦ μι-

μεθόδου. Ἡ μέθοδος αὕτη, ἡτις πλὴν ἔξαιρέσεων, ἐφαρμόζεται εἰς δλας τὰς ἄλλας προηγμένας χώρας τοῦ κόσμου, ἐκτελεῖται ὡς ἀκολούθως:

τῆς ὥρας. Φέρεται ἀκολούθως ἡ ἀρτομᾶζα εἰς τὴν σκάφην καὶ μετὰ τὴν ταχέως ἐπερχομένην μερικὴν διόγκωσίν της κυλινδρίζεται, κόπτεται καὶ πλάθεται. Τὰ ἀρτοτεμάχια φέρονται εἰς τὸν θερμοθάλαμον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὥριμάνσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ φουρνίζονται. Ἡ δλη διαδικασία ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐργασίας μέχρι τῆς παραλαβῆς τοῦ ἑτοίμου ἄρτου ἀπαιτεῖ τὸ μέγιστον 4 ὥρας.

κροῦ τούτου χρονικοῦ διαστήματος τὸ ἐλαστικὸν πλέγμα τῆς γλουτένης καὶ κατορθώνει τοῦτο νὰ συγκρατήσῃ, ἀνευ ούσιωδῶν διαφυγῶν τὸ παραγόμενον διοξείδιον τοῦ ἀνθρακος. Ὡς ἐκ τούτου, ἐπιτυγχανομένου καὶ τοῦ κλιβανισμοῦ ταχέως καὶ εἰς κατάλληλον ὥραν, κατορθοῦνται ἡ παραλαβὴ ἄρτου ἵκανοποιητικῆς διογκώσεως.

3. Ὁ περιορισμὸς τοῦ χρόνου παραμονῆς τῆς προζύμης καὶ τῆς ὑγρᾶς ἀρτομάζης, ἀπὸ τῆς παρασκευῆς των μέχρι τοῦ κλιβανισμοῦ, ἀπὸ τὰς 10—12 ὥρας αἴτινες ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν βραδεῖαν εἰς 2—3 τῆς ταχείας, ἐλαττώνει τὴν δρᾶσιν τῶν πρωτεολυτικῶν φυραμάτων, ἡτις ως ἐλέχθη, ἀπαιτεῖ χρόνον, καὶ κατ' ἀκολουθίαν περιορίζει τὴν πρωτεόλυσιν τοῦ λευκώματος τῆς γλουτένης, μὲ τὰ γνωστὰ δυσμενή ἐπακόλουθα ἐπὶ τῆς συνεκτικότητος αὐτῆς.

4. Ἡ ἐκτέλεσις ἀπ' εὐθείας, διαπιεστῆς ζύμης, τῆς μιᾶς ἀρτοπο-